

ŽENSKÁ HLÍDKA

Podatelka M. Burešová

ANE. KLASTERSKÝ

Dvouhlavý orel . . .

Dvouhlavý orel, čtveř křídý ptáku, jež tolik net let, žil je nás v spárech, nás v tváři hl, v krouž klovat, násti v zřetku, nám maso z těla trkal v zloby zárech

o jupky z net real, do práchu nás tiskl, nás čerým křídlem vzdušný chvil' a shubit, o slávis, jak lid radostně si vřkl? Ne, neslyšim — jsi ubit, ubit, ubit!

Hle, voják, jež hrad' v na krvavé jatky, tvaj roh, jež chvil' se kladem jen a mrazem, es máka svá i děti svých i matky ti smutnou ránu dal a strh' tě na om.

Již nebudíš nás děsit svojí moel, krev pít nám, našim bohatstvím se chlubit, svobody slunce křít nám křídél noci, nás drásat, ne — jsi ubit, ubit, ubit!

Dal se zkohelem v zápas jsi se dravý, svet celý dival na pátku se vsá — a pať jsi, pať jsi, i přes dvě své hlavy, co sokol volně k oblaku se vznáš!

(Báseň tato zasílá nám k uveřejnění slečna Arna Součková z Prahy.)

ZA REV. JANEM ŠTĚPÁNEM BROZEM.

Minulé úterý ráno zemřel jeden z největších českých synů v Americe, a sice Rev. Jan Štěpán Brož. Jako katolický kněz neměl sobě rovného a jako člověk a Čech byl vždy na prvním a pravém místě. On nedělal rozdílu v pravém čestství a pro zdar národa pracoval stejným vlasteneckým zápalem, ať smýšlenky byl pivo-ec katolik, protestant neb svobo-ďák. On své přesvědčení hájil s poctivou píetou, avšak jímou a nikdy nevnuoval. On konal člo- věka poslání v tom velebném smy- slu — "nečtí jiným, co nechceš, aby oni tobě činili!" On nikdy slávy ve své vědecké a národní práci nehledal a uplatňoval dar svého vzácného ducha, tak aby budoucí Čecho-Američané z jeho skromného života viděli, že svor- nost jest možnou, kde rozsvěta se dobrá vůle mezi lidem těmi, kteří jsou v popředí. Znalá jsem ze- smulého z mnohých rozprav o o- tázkách českého lidu v Americe, kdykoliv zavítal do redakce naše- ho listu, pokud jsem tam pracova- la na knihách závodu našeho, a dále jsem poznala jeho hluboké vědění, jeho vlastenectví a jeho vznešného ducha při návštěvě v přibytku našem, kde s ním a s ným manželzem jsme rozebírali československé otázky a česko- národní choroby. Česko-americký lid ztrácí v Rev. Brožovi muže, jehož tak málo nacházíme v česko- americkém životě, aby zasvětil svůj život lidu všemu—bez rozdí- lu. On sobě zasluhuje pomník od lidu česko-amerického pro budou- cí pokolení. On byl z lidu a žil pro lid! Nechť je mu odpočinek lehkým v lůně matky přírody!

APPEL KU DOBRÝM SOUCIT- NÝM LIDEM.

Je dozajista všem krajanům i krajanekám jak zde, tak po celé Americe známo, že je nutná třeba, abychom dle sil svých hleděli ule- vití tím uhořelým sítrotkům po pad- lých vojinech, kteří dnes trpí a hynou nedostatkem potravin a při bližší se zimě budou trpět i ne- dostatkem oděvu. Proto je třeba rychle a vydatně podporovati Če- ský Červený Kříž — zde známý pod jménem "Fond Dr. Alice Masarykové". Výbor Všecek a různých organizací pracují již po delší dobu pro tento účel mezi ná- šimi krajaný a kde výborů takových nestává, je žádoueno, aby každý krajan a krajanka přiložili ruku k dílu tak nutnému, kde se jedná o životy uhořelých opuště- ných dětíček. Avšak nejví se dosud takový zájem mezi spolky a jednotlivci, kteří by mohli vy- držovati v některém tamním ústa- vu jedno nebo více dětí alespoň po dobu jednoho roku, nežli se poměry v české republice tak da- lece nastáli, aby ona sama se mohla dostatečně o ně starati.

Se polátku výzvy slečna Dr. Ali- ce Masarykové uvedla, že by část- ka \$50 postačila na vydržování jednoho sítrotka v některém tam- ním ústavě. Zde v Americe je ú-

sil zámožných spolků i jednotliv- ců, kteří by si mohli vzít na sta- rost nějakého toho sítrotka. Tyto ubohé děti za svoje postavení nemohou, že přály o své živitele, kteří přáli o životy v této světové válce. A je nyní na nás, kteří jsme lidmi a citlivé a nešťastnými, abychom jim alespoň trochu ule- villi, není-li nám možno rodiče jim nahraditi. Kdo chce pomoci, je třeba jednati rychle, neboť zima se blíží a s ní utrpení pro ubohé huđe dvojnásobně.

Jak známo z výzvy, že títo si- rotké budou z ústavu dopisovati, podávati o sobě svým dobrodru- cům zprávu, kteráž bude vždy blahou upomínkou za milosrdný skutek ubohým trpícím prokázá- ný.

Já sama běhu si za úkol podpo- rovati jednoho ubohého sítrotka alespoň na jeden rok a skládám k tomu účeli \$50.00.

Kdo by si přál přispěti na ubo- hého sítrotka, může tak učiniti a sice složití částku k rukoum vý- borů, aneb na pořadatelku "Žen- ské Hlídky" v tomto listě. Kdo- sám by nemohl celou částku obě- tovati pro tento účel, tož nechť sám se postará o tuto částku me- zi svými přáteli, již by byli o- chotni společně vypomoci ku vy- držování jednoho sítrotka.

Pamatujte, že milosrdný skutek vždy působí blahé vědomí!

ŠKOLNÍ PRAZDNINY ZASE U KONCE.

Čas utíká rychle, tak že nežli se nadějeme, je měsíc, dva až tři za námi. Školní prázdniny, na něž se nejen žáci, ale i učitelé a učitelky byti těšili, jsou u konce a nastane opět ta obvyklá práce. Mnohý ze žáků a žaček s radostí se vraci do té milé jemu školy, kde tráví nejlepší a nejšťastnější doby svého života, kde nabývá zkušenosti a přípravy pro celý svůj život. I profesori a učitelky s obnove- nost jest možnou, kde rozsvěta se dobrá vůle mezi lidem těmi, kteří jsou v popředí. Znalá jsem ze- smulého z mnohých rozprav o o- tázkách českého lidu v Americe, kdykoliv zavítal do redakce naše- ho listu, pokud jsem tam pracova- la na knihách závodu našeho, a dále jsem poznala jeho hluboké vědění, jeho vlastenectví a jeho vznešného ducha při návštěvě v přibytku našem, kde s ním a s ným manželzem jsme rozebírali československé otázky a česko- národní choroby. Česko-americký lid ztrácí v Rev. Brožovi muže, jehož tak málo nacházíme v česko- americkém životě, aby zasvětil svůj život lidu všemu—bez rozdí- lu. On sobě zasluhuje pomník od lidu česko-amerického pro budou- cí pokolení. On byl z lidu a žil pro lid! Nechť je mu odpočinek lehkým v lůně matky přírody!

I profesori a učitelky s obnove- nost jest možnou, kde rozsvěta se dobrá vůle mezi lidem těmi, kteří jsou v popředí. Znalá jsem ze- smulého z mnohých rozprav o o- tázkách českého lidu v Americe, kdykoliv zavítal do redakce naše- ho listu, pokud jsem tam pracova- la na knihách závodu našeho, a dále jsem poznala jeho hluboké vědění, jeho vlastenectví a jeho vznešného ducha při návštěvě v přibytku našem, kde s ním a s ným manželzem jsme rozebírali československé otázky a česko- národní choroby. Česko-americký lid ztrácí v Rev. Brožovi muže, jehož tak málo nacházíme v česko- americkém životě, aby zasvětil svůj život lidu všemu—bez rozdí- lu. On sobě zasluhuje pomník od lidu česko-amerického pro budou- cí pokolení. On byl z lidu a žil pro lid! Nechť je mu odpočinek lehkým v lůně matky přírody!

Arna S. — V Praze, 5. srpna.— Veleblážená pí. pořadatelce děkuji za laskavé a vlidné přijetí do "Hlídky". Když už jednou je mi dovoleno, pak přijdu hodně často mezi vás, etěné dopisovatelce, jal- jen mi toho čas dovoli. — Vzpomínky mé jsou víc než časté, jen žel, svěřeny-li jsou papíru, dochá- zí k vám hodně opozdění — až za měsíc. — Jak také nevzpomínat! V denních listech čítáme dlouhé články o činnosti Čechů amerie- kých. Máme tu přednášky a vý- stavky s doklady jich blahodárné práce. Dopeledne potkáti lze houfce dětí, chorých a vyhublých, a hrnčičky a lžičkami. Jdu na po- lévku. (Domů si ji odnést, není dovoleno.) Odpoledne pak vedou matky menší dítky (do 6 let) do stravnovny, kdež se jim dostane vařeného kaka, na něž mají prá- va i ženy těhotné. Akee tato je rovněž vydatně podporována ště- drostí zámožných krajanů. — Před časem dopraveny sem vlaky zásilek potravin a dárek, kteréž dovezly lodi "Lásky". — Budte pozdraveny, vy všechny, jež jste někým přispěly ke sbírce život- ných potřeb pro naše trpící, i vy ostatní, která z vás na příbuzné dárkem pamatovala. Dovedu se vřít ve chvíli, kteráž jste se shá- něly, vybíraly, starostlivě balily celé bedny i jednotlivé balíčky, puzeny vesměs jedinou velikou touhou, panací, potěšit a zplisňo- vat radost! Ujistiť vás, že došly jste toho plnou měrou. — A co my máme v odvetu za tolik slechetou- stí, samy jounce dlouhou válkou

ochuzeny a vykořisťeny do kra- jnatí? Srdceň stisk ruky (zase ale jen v duchu) je příliš málo za tolik dobra. Máte naši lásku, přijďte a přesvědčte se, jak vás máme rádi! — I já byla nemála překvapena, když mi včera pani setníkova Adamová (sestřička pí. Kulíkové) při milé své návště- vě odevzdala dáreček, který byl k její zásluze přiložen. Nemám žádných příbuzných za oceánem, jsoue všem úplně cizí a přeč bylo na mě vzpomenu! Dva dohři přátelé to byli, ač neznají mě o- sobně, (dopisujeme si však bezmála již deset rok) poslali mi z de- leka svoji vzpomínku. Pani Kulí- ková a pani Škodová vzpo- mněly si na mě cennou zásluhou kaka, čokolády, čaje, kofení, ní- í k a k tomu ještě jiných něžných drobností. Vy, přátelé moji dra- ží, způsobily jste mi potěšení onu vzpomínkou, jako, to sotva dove- dila bych říci. Jsem teď věru na rozpacích, jak se odvděčiti. Přij- dejte k nám po čase obě, tak to bude nejlepší. Až poměry se v ná- ší vlasti vyjasní, pak bude m- mně, abych se revanchovala. Do té doby mějte, prosím, strpení a máj vřelý dík! — Připojuji ku konci ještě upřímný pozdrav všem et. dopisovatelkám.

Drahá přítelkyňo! Budte nám srdečně vítána v kroužek náš. Tě- ší nás, že jste ve zdraví přelžili strašné ony doby. Blaho přejemo vám, jakož i všem krajanům ku vítězství dosaženého a přejemo nové české republice mnoho zdra- ru! A vám, etěná slečno, srdeč- ně díky za vzpomínku a za přis- pěvky do naší ženské stati. Sr- dečně vás zdraví a vřele v duchu ruku tiskne— Pořadatelka.

Příště budou uveřejněné další příspěvky slečny Arny v pokračování.

Anděla Mollo, Cambridge, Ohio — Etěná pani pořadatelko, zasílám předplatné na "Denní a Ne- dělní Pokrok" na půl roku a zá- roveň musím podotknouti, že, co odebíráme tento časopis, tak jsem ještě žádný dopis k otiisknutí ne- zasílala. Tentokrát dovoluji si vám sdělit, jaké zde máme počá- sí. Přitomně, co toto píši, tak prá- ším, jen se leje. V zdejším okolí to ještě ušlo a my máme kuchařici tak pěknou, že není v celém okolí lepší vidět. Oves také dosti vs- pal; na malou forku dal 41 buš a to je zajisté dost. Broskví máme málo, všechny opadaly, neboť byly zde mrazy; všude jsme neměli žán- de a jablka také ne. Za to ale bylo zde hojnost malin a ostružin. Já jsem na ně též chodila a také jsem si jely z nich zavařila a šest- náct gallonů vína udělala. Nyní ale musím již přestat, neboť ne- vim, bude-li můj dopis přijmat. Pakli ano, tedy přístě toho napíši více. Zároveň příkládám 50 cen- tů na sítrotky.

Etěná přítelkyňo! S radostí u- veřejňujeme váš dopis a budou- nám i další milými. Přijmete vřelý dík za předplatné a rovněž za příspěvek pro ubohé nešťastné sí- rotku a který odevzdám přísluš- nému výboru. Srdečně vás zdra- ví— Pořadatelka.

Babička z Brainard, Nebr., 1 září. — Čl. pani pořadatelko! Musím zase jednou navštívit náš besídku. Ačkoliv každý dopis etě, přeče málo píšu, neboť se do- mýšlím, že by můj dopis vzal mnoho opravování. Jsem za jed- nou stará a to psaní přeče již tak nejde. Pak zajisté víte, jaké asi jsme měli školy ve staré vlasti před 50 lety. Musím vám též sdě- lit, že jsem přišla onehdy do ob- chodu p. Horáčka, kde jsem ví- děla velké bedny naplněné zboží- ma na každé stály čtyři soudky s hřebíky, aby se zboží stlačilo, jak byly ony bedny naplněné šat- stvem, prádlem, kávou, rýží, ka- kao, cikorií, obuví, čepicemi, vř- bec vším, co jest v domácnosti po- třeba; ba i mýdlo a nitě pan Ho- ráček do beden dal. Bedny vážily 900 liber a posílal je do staré vlas- ti do jejich rodné vsiky pro prá- tele a sítrotky. Takových oběta- vých lidí kdyby jen bylo více. Ny- ni také něco o počasí. Ondyno jsme zde dostali dobré deště, je- nou kdyby byly přišly o 14 dní dříve, tak by přeče kuchařice by- ly, ale takto je to smutné. Kdo má kuchařici řídkou, tak bude ne- jakou mltí; kdo však jí má hr- stkou, nebude mít žádnou. Pění- ce byly též chybny a zvláště jar- ku mnoho lidí ani nesekali. Žel a rajčata nyní nejlépe rostou. Při-

ložené posílám \$5.00 do Brna, do staré vlasti, slečno Stejskalové na sítrotky; \$1 posílá jedna babička a \$4 já. Laskavě tam obnos zašlete, aš budete příspěvky zasílati, s pozdravem na všechny, dopis kon- čim.

Teta Vitánvásová, Omaha, Neb. — Etěná pořadatelko a družky! Ondyno jsem měla špatný sen. Zdálo se mně, že jsem byla v Da- kotě u Vaříků; s hospodyní (Ma- ry) jsme trhaly jablčka (pláň- ky), pak jsme jely do lesa na di- volké víno a já jsem se v lese zra- tila. Byla jsem bosá, byl tam sníh, v náručí jsem nosila něč dvo- děti, honili mě psy a jeden m- kousl do ruky. Já jsem křičela, až mě starý vzbudil slovy: "Co blázníš!" Když jsem se vabudila, tak jsem byla tak unavená, že ani po prádle se tak necítím. No, to- hle byl sen, co pak z toho bude... snář nemám. No, počkám, co se z toho vyklube. Dlouho jsem však nečekala, leze-li prý kočka oknem, toř špatně znamená; leze-li ale tetka oknem, toř dej pámbu do- hrou noe! A stalo se, že po umy- tí nádobí jdu ven pro kostě, byla jsem nějak nakažená. Pusťm zlosti dřeve, a ony se mně krásně zavřely na háček a tetka zůstala venku. A ha, tady máš ten svůj sen! Co teď? Prorazit drát, toř škoda, musela bych jej plátit. Ok- na vysoká, žebřík nemám a kde k nim mohu, jsou zavřena. A spoň kdyby scusodovic chlapec byl vzhůru! Měla jsem pořádný dopal na ten sen; tady přeče ven- ku zevlovat nebudu. Zkusím to, jdu na přední pavlač, zkouším jedno okno po druhém a na ště- stí jedno, na které jsem se vždy zlobila, že se nedovře, mně bylo dobrým, když mně tekla voda — jak se říká — do bot. Vyndám drátěné okno a pokouším se vnitř- ní zdvihnout a šlo to . . . A at se kdo koukal nebo ne, tetka lezla oknem; sláva, jen když to nebylo horší . . . — Pani Machová z Ellson, Minn., mně píše: Tak, te- to, přijďte na ty žně; oves již se- káme a ještě sena. Pí. Severinová mě též zve a slibuje, že mě tam nebudou štipat komáři. Kmotr Cafourek s kmotrou by taky ne- dbali, kdybych tam přijela. Pau G. Chalupník z Texasu píše, kdy- by vás někdy náhoda svedla do Houston, optejte se pana faráče Dobráše, on vás o mně zpraví. Dí- sky vám všem za tak pěkné pozvá- ní. Však musíte vědět, že mám za sebou strýce a ten nerad estu- je, naopak mně řekl, až pojedu zase na žně, abych mu již domů nechodila. Když zase chci jeti, některé dobré duše si mě hōbírají, kdy za napíšu, jak jsem se měla na žněch. No, počkejte, vy ne- čekavci, dobrého pomalu! Ostatně, ještě nejsem celá doma, mám tam klobouk a rukavice; pak vám to všechno povím, jen strpení. Pí. Hendriehová z Telčie nám píše, jak doposud nesprávně je dochá- zít dopisy od nás; za to ale časopis "Pokrok Západu", na který se vždy těšíme, neb se v něm do- zvíme mnohem více, nežli v zde- jších, se nám velice zamlouvá. Na- před prý vyhledá "Hlídku". Ptá se na Ladislava Bartoše, je-li v Praze, že jej nechají vyhledat a pozovu do Telčie. Teta by byla radou pí. Hendriehové, aby radě- jí pozvala starého pana Bartoše, otec Ladislava, toho byste, milá pani, aspoň užili. ale ti mladí, s těmi mnoho člověk neužije. Tak- hle, kdybyste měli asi 18 roků sta- rou dečku, to ještě! Ostatně, Láda jest již zase v Paříži, tedy z toho nic není. Z Třebíče nás do- šla karta od pana Gusty Kremlá- čka, že jest již doma ve zdraví, pozdrav na všechny a celou Oma- hu. Též vzpomínka z Rouchovan nám byla velice milou. Díky vám všem!

Pí. Marie Štárek, Vail, Iowa. — Etěná redakce "Pokroku"! Zasl- řám vám od mojí kamarádky z mládí k uveřejnění dopis, který bude etěněre zajisté zajímat. Ob- sah jest následovný: Drazé milované přítelkyňo! Nejprve přijmi ode mne a od nás všech nejrdučnější pozdrav a stá- lou vzpomínku v té dálné cizině. Má dráhá milovaná přítelkyňo u- přímně, nevím, jak ti mám děko- vat za tvoji zásluku a tvoji sestrou, která mě ani nezvala, ale mamir- ka říká, že mi byla za kmotřičku a já ji skorem také neznám, ale často se na ni dívám, mám ji na pohlednici. Ale tebe, má dráhá

Mařenko, nemám. Nejrdučnější díky vám vzdávám za váš tak mil- ý a daleký dar. S jakou radostí jsem běhela na poštu pro to, jen že se tam dostal zloběj a ten jeden roh byl až do pobovíčky vybrán a to mě velice mrzelo. Ryže se sy- pala a povídám postráistrovi — co to je, že je rozdělán škatule, že to je beztoho vykradeno. On mně řekl, že to bylo špatně zadláno. U nás jsou takoví zloději, kradli dříve a teď kradou na novo. Mu- sím ti psát, co vše tam bylo — by- lo 10 krabiček, 1 balíček ryže, 1 kávy, 1 čaje, 8 kusů mýdla a 1 ba- lík mouky a jiného nic. Tak ne- vim, co se z toho ztratilo. Ani vám nemohu tu moji radost vy- psati, když nám to posel přinesl. Co já jsem se na tebe, má dráhá milovaná Márynko, navzpomí- nala, kdybys ty byla viděla, co my jsme zažili všechny trampoty a hlady v louském a předlouském roku. Náš tatík usnězel salát a tím jsme byli živi; ráno jsme měli kávu a ostatek jsme měli salát e- lý den; chlebiček jsme neměli, ani brambory, tak jsme byli živi. Předě zněma nové brambory byly už pozdě, mouky jsme dostávali se půl kila na 1 osobu na týden a za- páchala, že jsme ji nemohli jíst. Já jsem ji nemohla jíst a děti, to- víš, snědí z hlady všechno. A lo- uského roku to bylo zase takové, přhl kila zase jen a že bylo hodně bramborů, tak jsme přeče měli co uvařit. Já jsem se starala a tu nějakou zásobičku moe sháněla jsem po těch mých známých. Tak jsem přeče něco sehnala. Má dráhá milovaná, ani bys mě nepo- znala, jak jsem sešla a když jsem přeče něco sehnala, zase jsme to nemohli semlít. Ach, ty nesnáze nejde ani vypsati. A něli jsme ta- ké našeho Františka na vojně, tak zase jsme šetřili pro něho, neboť psal pořad o balíčky a bratr Vá- clav také byl na vojně u nás. Mu- sel přijet z Německa do Čech, tak se posílalo oběma — ti zažili bla- du. Já jsem musela platit u zná- mých 80 až 100 zlatých za žito i pšeni; to bylo z velké milosti a neměli žádné svědomí nad chudý- mi lidmi. Co jsem se naplaka- lo pro něho Františka, ale přeče se nám vrátil, nebyl ani raněn. Byl v Itálii až do konce, ale on je u artilerie, tak to přeče s ním šťastně dopadlo. Toř byl v Krá- lovém Hradci a nyní jeli na Slo- vensko a ostali na Moravě. Mu- sím ti má dráhá milovaná psati; že letos nám pomáháte z Ameri- ky, tak že přeče něco dostaneme. Já vzdávám chválu a děkuji pánu Bohu, že nám dal takové dobro- dince. Ani nevím, jak máme za- vše děkovat, neboť bychom byli museli letos hladý umřít, kdyby- ste vy nám draží naše Čechy ne- podporovali. Bůh jim to vše za- plať, kdo eo pro Čechy učiní, ne- boť tady byl velký hlad. Musím ti také psati, jaká je u nás v tom našem okrese politika. Tak jsme si pořad říkali, že snad přeče do- staneme lepší mouku, když jde do Čech tolik americké mouky a vše- ho obili a oni nám ji dali 2krát a počítali ji po 5 korunách 1 kilo. A potom se lidem zdála moe dra- há, tak přišlo, že se bude platit po 3 korunách, tak jsme ji dostali jednou lacinější a vic nic. Už pro nás není a dostáváme tak černou mouku, že to je samá otruba a ona nic nevydá a ještě v ní je smetl a daží nám na jednu osobu na 14 dní někdy 2 kila 50 dek, někdy 3 kí- la, jak kdy hodně přivezou a ji- něho nic. A letos nejsou bram- bory, tak to nikam nestačí. Bilou mouku si nechají jen sami ti páni mezi sebou; oni ti chudí lidé ji ne- musejí jíst. Letos u nás nebudou ani za měsíc žně; teď u nás stále práš, obili je zelené a leží mistry — nejvíce žita — a už čekáme jenom, jestli se to jenom již napraví, aby byl čas. V loni se již sekala ži- ta a letos jsou ještě zelená. Co si jen počnem, všechno dochází. My jsme všichni chvála Pánu Bohu zdraví; naše maminka je ještě ži- va, ale Heclová už zemřela letoš- ní zimy; tak je Heel sám. Jaroslav je na vojně a Karlik padl v Itálii, tak se Heclová trápila, až zemře- la. A tvá dobrá sestřička Anič- ka se také odebrala, chudák, na věčnost. Já jsem se s ní těšila a když jsem k ní přišla, hned jsem si vypravovala o tobě a dávaly jsme se na tvoje obrázky a četly psaní. A ona si ani nepomyšla na svoji smrt; už jí bylo lépe, tak si myslela, že už bude dobře a ona ráno na svůj svátek zemřela. Tak jsem ji oplakávala a často se k ni

Stále milujeme. — Pau Wm. Kunke z Libertyville, Ill., píše: "Byl jsem stále nemocen a po ce- lou dobu doktoroval, však lékaři mně nijak nepomohli, dokud jsem neužil Dr. Petera Hahoka, jež máne rychlé vyléčení." — Tato by- tinná příprava jest ohvalně zná- má jako lék pro krev a tělesnou soustavu, nikdy neklame posky- tout dobro. Noul tu lékárnický lék. Píste na: Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 2501 Washington Blvd., Chicago, Ill. — Adv.

podívám; ležejí včelími pohroma- dě, mají krásný pomník. Musím ti také psati, jaké já mám hospo- dářství. Holky chodíjí na práci; mám jednu kravičku, tak pro- střední a když seštra jela do Ame- riky, tak nám přivezli prasnice, je- to dobrá plemence; tak jí dořím pořad; nasázím tě řepy a koupíme ovce na šrot a to je moje práce. Máme mlýněk, šrot si uděláme do- ma, tak si hledím mého hospo- dářství a tím se živím a kdybych neměla toho, tak na tu drahotu bych musela z chalupy utéci a li- dě nám to nepřeji. Chodili na nás žalovat a posílali psaní na bratř- manství a přišli hledat, že máme zásoby. Tak, milá brachu, jsem o- truby a ovce zanesla do lesa, ane- bo přišla rekvisice asi 5 vojáků a prohládali každou díru a vše našli. Já jsem měla vždy strach, když ten pytlíček byl něčeho schová- ný. Co jen starosti a nesnázi, že- ten život za těch 5 let máme ukrá- cený o mnoho roků. — Tak má dráhá milovaná přítelkyňo i se svojí pani sestřičkou a mojí kmotřičkou vám všem nejvroučnější díky vzdávám za vaši tak milou lásku a vaše štědré a dobré srdce, které pro nás mělo tolik lásky. Budte s Bohem v té dálné cizině. Zdraví vás nezapomenutelně milu- jící Antonie a celá naše rodina. — K. Hubáčková.

OPRAVA. V minulém čísle "Ženské Hlídky", kde byl uveřejněn dopis nám zaslany slečnou Kateřinou Ka- kaprovou, stala se mylka při adrese, kde mělo státi 117 So. 37th, místo 13. ulice, což tímto opravujeme.

KOUTEK Paní Radové. Snohomish, Wash. — Pani Ra- dová! Prosím o informaci — rádi bychom zaslali do Čech šaty a prá- dlo svým příbuzným. Zde žádná taková odbočka není, abychom mohli naše věci někam dodat a pak myslím, že je již pozdě pro- třetí loč eo dělat. Předem děkuji za poradu. — Jedna ze čtenářek.

Odpoověď Čtenářce: Co se týče zasílání šatstva a potravin a zvlá- ště šatstva, na to není nikdy poz- dě, to se může zasílati kdykoliv, neboť, jak krajané ze staré vlasti sem píši, velká bída tam je mezi lidem a bude ještě delší dobu, než- li se tam poměry ustáří. Co se tý- če informací, téměř v každém čí- sle tohoto listu jsou podávány o- zvěsti o československé Věci nejprvejší cestě pro vás je, za- slati vše přímo do New Yorku. Tož bychom vám rádi, byste mohli doposa tu zaslátelský závod "Vaska a Boyer", 6 West 45th Street, New York, N. Y., nebo na Czecho-Slovak Relief Committee, New York, N. Y., o návod k zasí- lání. Jelikož dopis tazatelky ne- byl podepsán jejím jménem, pou- ze Otčenářka, tož jiné otázky bych nezodpovídala, poněvadž redakce si vždy přeje pro sebe plný pod- pis dopisovatelů a dopisovatelek, třeba že tyto si je nepřeji do ve-řejnosti uvést, ale list je vyža- duje.

Etěná pani Radová! Odpísněte, že vás obtěžují s takovou mali- cherností, ale já chei moji matce ukázati, jakou radu dostanu od vás. Moje matka mně stále do- mlouvá, abych se tolik nestrojila a raději peníze sechovala a strážla- la, ale kde já dělám, tam všechny holky se hodně strojí a tož já též chei se jim vyrovnat. Tak bych vás prosila o radu. — Dívka.

Odpoověď Dívce: Co se týče mé rady vám, etěná slečno, úplně se v tom připadá shodují s vaší mat- kou. Můžete se slušně strojiti, ale nikdy neschvaluji přepych a jestli jiné dívky, třeba vaše kamarád-

(Pokračování na str. 3.)